

Erasmus beszámoló – Ada

Az Erasmus-gyakorlatom során három hetet töltöttem Adán, ahol lehetőségem volt a helyi gyógyszerértár mindennapi életébe betekinteni. Őszintén mondhatom, hogy ez az időszak nagyon sokat adott nekem – nemcsak szakmailag, de emberileg is. Ez volt az első alkalom, hogy hosszabb időn keresztül külföldön éltem és dolgoztam, ráadásul egy teljesen más környezetben, mint amit megszoktam. Az Erasmus összességében tetszett volt negatívum és pozitívum is az egészben de azt majd később kifejtem!

Már az első nap izgatottan mentem be a gyógyszerértárba. Kicsit féltem, hogyan fogadnak majd minket, mennyire leszünk hasznosak, és hogy tudjuk-e majd követni, amit mondanak, de szerencsére ezek az aggodalmak nagyon gyorsan elmúltak. A lelegelején a gyógyszerértár vezetői meg akartak minket ismeri, így az első nap egy közös ismerkedős nappal telt. A gyógyszerészek és a dolgozók nagyon kedvesek, türelmesek és nyitottak voltak velünk. Már az elején éreztették, hogy szívesen látnak, és hogy értékelik a jelenlétünket.

Megmutatták nekünk a gyógyszerértár felépítését, a raktár működését, a gyógyszerek elrendezését és azt is, hogy hogyan zajlik náluk egy beteg kiszolgálása. Nagyon érdekes volt látni, hogy bár sok minden hasonlít az otthoni gyakorlathoz, vannak apró, de fontos különbségek – például abban, hogy mennyire részletesen kommunikálnak a páciensekkel, és milyen természetesen adnak tanácsot.

Az első percről fogva aktívan bekapcsolódhattunk a feladatokba. Segíthettünk a rendelések átvételében, a polcok rendszerezésében, a címkék ellenőrzésében. Nagyon jó érzés volt, hogy megbíztak bennünk, és tényleg részesei lehettünk a csapatnak.

A harmadik hét már szinte úgy telt, mintha mindig is ott dolgoztunk volna. Addigra már jobban ismertük a rendszert, a napi rutint és az embereket is. Egyre magabiztosabbak lettünk a szakmai szókincs használatában. Még néhány szerb szót is megtanultunk(pl: bazen)

Nemcsak szakmailag fejlődünk sokat, de emberileg is. A kollégák pedig nemcsak munkatársak voltak ez alatt a három hét alatt, hanem igazi mentorok, akik segítettek, bátorítottak, és mindig türelmesen válaszoltak minden kérdésünkre.

Összességében ez a három hét sokkal többet adott, mint amire számítottam. Magabiztosabb lettem szakmailag és rengeteg élménnyel gazdagodtam. Nagyon hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a programban, és mindenkinek csak ajánlani tudom, aki szeretne fejlődni, tanulni, és közben jól is érezni magát.

Néhány személyes észrevétel a programról (negatívum)

Bár a háromhetes gyakorlat szakmai szempontból teljes mértékben kielégítő és hasznos volt, sajnos nem minden téren alakult tökéletesen az élmény. Azt vettem észre, hogy miután a tanáraink hazautaztak, a csoporton belül megbomlott a csapatszellem. A jó hangulatot egyre

inkább felváltotta a rosszindulat és az egymás iránti türelmetlenség, ami jelentősen rányomta a bélyegét a mindennapokra.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy bár a szakmai lehetőségek kiválóak voltak, a társaság, akikkel együtt utaztunk, sajnos nem minden esetben viselkedett támogató vagy együttműködő módon. Természetesen nem szeretnék senkit név szerint kiemelni, és nem is panaszkodni akarok, inkább csak építő szándékkal osztom meg ezt a tapasztalatot: a jövőben talán érdemes figyelembe venni azt is, hogy kik mennyire képesek csapatban együttműködni, valamint rendelkeznek-e megfelelő érzelmi intelligenciával ahhoz, hogy egy közösségben, egy másik országban is tisztelettel és elfogadással tudjanak együtt élni és dolgozni másokkal.

Ez is része egy ilyen programnak: nemcsak a szakmai fejlődésről szól, hanem arról is, hogyan tudunk együttműködni, alkalmazkodni, és hogyan bánunk egymással. Remélem, hogy a jövőben ezekre a szempontokra is legalább akkora figyelem jut majd, mint a szakmai felkészültségre.